

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 31. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1298.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Og det skedte der Samuel blev gammel, da satte han sine Sønner til Dommere ude i Landet, men de vandrede ikke i hans Veie, men bøiede Retten og dømte uret for Gaver. Da forsamlede de Ældste af Israel sig til Samuel i den By, hvor han boede i Ramah, og dermed besmykkede de sig, at de begyndte med at klage paa hans Sønners uretvide Domme, men det var deres Ærende, at de sagde: giv os en Konge! thi vi, vi vil ogsaa være som alle Hedningene, og vor Konge skal dømme os, og drage ud for vort Ansigt at føre vore Krige. Det syntes ilde for Samuels Øine, thi Herren var Israels Konge, og Han havde givet dem en Lov at dømmes derefter, og Han var uddraget i Strid for 32deres Ansigt, og havde frelst dem af deres Fienders Haand; men Herren sagde til Samuel: hør Folkets Røst i alt Det, som de tale til dig, thi de have forkastet mig, at Jeg skal ikke regiere over dem. Og der var en Mand, ved Navn Kis, af Benjamins, Jakobs den yngste Søns Stamme; hans Søn heed Saul, og han var udsikkert at lede om sin Faders Asne, og der han fandt dem ikke, gik han til Seeren, det er Samuel, at adspørge om dem; men Gud havde Dagen forud talet til Samuel, og sagt: ved denne Tid i Morgen vil Jeg sende dig en Mand af Benjamins Land, og du skal salve ham til en Fyrste over mit Folk Israel, og der Samuel saae Saul, sagde Herren til ham: see Manden! om hvem Jeg har sagt: Denne, han skal styre mit Folk. Saa tog Samuel Oliekrukken, og øste paa hans Hoved, og sagde: er det ikke saa, at Herren har salvet dig til en Fyrste over hans Arv, og Herrens Aand skal komme heftig over dig, og du skal prophetere, og du skal omskiftes til en anden Mand, og det skedte, da han vendte sine Skuldre at gaae fra Samuel, da vendte Gud hans Hjerter, og Guds Aand kom heftig over ham. Dernæst forsamledes alt Folket, og der blev kastet Lod om Kongedømmet imellem Israels Stammer for Herrens Ansigt, og Benjamins Stamme blev ramt, og mellem Benjamins Slægter faldt Lodden paa Sauls Faders Slægt og paa Saul i den, og alt Folket raabte: Kongen leve! Men Ammoniterne droge op imod Israel, og Saul 33uddrog og vandt Seier, men der Israel var forsamlet, da bad Samuel til Herren, og Herren gjorde et Tegn for Folkets Øine, at de kunde see det var ondt for Herrens Øine, at de havde begjæret en Konge. Da bekendte Folket sin Synd, og frygtede saare for Herren og Samuel, men Samuel trøstede dem, og sagde: frygter ikke, I gjorde meget ilde, men viger kun ikke fra Herren; thi Han vil ikke forlade sit Folk for sit det store Navns Skyld, men gjøre I alligevel ilde, da skal baade I og eders Konge omkomme. 1 S. B. 8. 9. 10. 11. 12.